

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE MOŽNOSTI

SEKTOR ZA ENAKE MOŽNOSTI

Kotnikova ulica 28, 1000 Ljubljana

T: 01 369 76 00

F: 01 369 78 32

E: gp.mddsz@gov.si

www.mddsz.gov.si

Urad Vlade RS za komuniciranje
Gregorčičeva 25

1000 Ljubljana

Gp.ukom@gov.si

Številka: 109-33/2015/2

Datum: 20.4.2015

Zadeva: Predlagam vladi.si 6529-78: legalizacija prostitucije kot pridobitne dejavnosti – odgovor MDDSZ, Službe za enake možnosti

Ministrstvo za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti, Služba za enake možnosti je dne 14.4.2015 od UKOM prejela predlog, da se legalizira prostitucija kot polnopravna pridobitna dejavnost, posredovan preko spletnega orodja *predlagam.vladi.si*. V skladu s sklepom Vlade RS 38200-11/2009/9 z dne 23.7.2009 smo pripravili odgovor oziroma stališče organa.

V Evropi obstajajo štirje različni modeli urejanja prostitucije, ki so odvisni od tolerance posamezne države do prostitucije, ki se odvija na prostem, prostitucije, ki se odvija v zaprtih prostorih ter do prepovedi oziroma sprejetja obratovanja javnih hiš. To so regulacijski, prohibicionistični, abolicionistični in novi abolicionistični model. Pristop k zakonskemu urejanju pogojujejo razlogi, zaradi katerih se država odloči za sprejetje določenega modela.

Slovenija se po obstoječi pravni ureditvi in praksi na področju prostitucije uvršča med države, ki to dejavnost, razen nekaterih z njo povezanih dejanj, ki so kazniva ali opredeljena kot prekršek, dovoljuje, prostitucije kot poklica in dejavnosti pa pravno ne regulira. Gre za t.i. abolicionistični model.

V Sloveniji celovite raziskave o razsežnosti prostitucije, udeleženkah in udeležencih v tej dejavnosti, torej ponudnicah in ponudnikih storitev, posrednicah oziroma posrednikih v tem poslu, in strankah, torej uporabnikih in uporabnicah plačljive spolnosti, razlogih, ki so jih vodili v opravljanje te dejavnosti, ipd. nimamo. Po nekaterih podatkih in ocenah se večina prostitucije v Sloveniji odvija na prikrit in nenadzorovan način in poteka večinoma neopazno. Ulične prostitucije oziroma prostitucije na prostem ni, za razliko od nekaterih držav kot npr. Nizozemske. Po dosegljivih ocenah je večina prostitutk domačega porekla, ki delo velikokrat opravljajo v lastniških stanovanjih. Prihodek, ki ga prislužijo s prostitucijo, pomeni zanje predvsem dodaten vir zaslužka, kar pa posledično pomeni, da se jih večina najverjetneje ne bi želelo registrirati. Poleg omenjenega pomeni registracija tudi javno stigmatizacijo, kar v razmeroma majhni državi predstavlja velik problem. Brez celovite raziskave kot tudi razprave bi

lahko koraki v napačno smer prinesli več negativnih kot pozitivnih posledic, saj ni mogoče preprosto odpreti javnih hiš in pobirati davkov.

Zakonski ukrepi v državah članicah EU, pa tudi drugod po svetu, večinoma niso privedli do realizacije ciljev, zaradi katerih so bili uvedeni. Tako v državah, v katerih so prostitucijo regulirali, kot v državah, v katerih so jo prepovedali, se še vedno srečujejo z visokim deležem prostitucije, ki se opravlja v neregistriranem sektorju, visoko stopnjo nasilja ter drugimi oblikami izkoriščanja. Zato na primer v državah z dolgoletno politiko pravnega urejanja prostitucije (npr. Nizozemska, Avstrija, Nemčija, Švedska), preučujejo ali pripravljajo spremembe zakonskih predpisov ter vzporedno vzpostavljajo ali krepijo celovite programe svetovanja, pomoči in podpore prostitutkam, ki želijo opustiti ta poklic ter v ta namen povečujejo javna sredstva za financiranje teh programov. Prav tako v državah, ki imajo prostitucijo dovoljeno oz. zakonsko regulirano, je odstotek prostitutk, ki svojo dejavnost prijavijo, zelo nizek (okoli 80-90 odstotkov prostitutk naj bi delo opravljal v neregistriranem sektorju), kar pomeni, da je kljub regulaciji še vedno večji delež prostitucije nenadzorovan. Veliko je prostitucije, ki se opravlja na nižji ravni, zlasti ulična in izložbena, kar je povezano s slabimi delovnimi razmerami, nizkim plačilom, izpostavljenostjo nasilju itd. Med osebami, ki opravljajo delo prostitutk je veliko migrantk. V Avstriji naj bi bilo po raziskavi iz leta 2010 (TAMPEP) med prostitutkami 78 % tujk. V zadnjem obdobju narašča predvsem število prostitutk nigerijskega porekla, ki so žrtve trgovine z ljudmi in prisilne prostitucije.

Glede na to, da regulacija prostitucije v posameznih državah ni prinesla konkretnih izboljšav v smislu izboljšanja položaja prostitutk, zmanjšanja obsega prostitucije in preprečevanja dela na črno, ocenjujemo, da je bolje ohraniti obstoječi sistem, ob posameznih izboljšavah v smeri večje zaščite mladoletnih oseb in prostitutk pred zlorabami ter izboljšanja standardov s področja človekovih pravic.

S spoštovanjem,

Pripravil/a:
mag. Tanja Salecl
sekretarka

mag. Maruša Gortnar
Vodja službe